

Ovládnutí bran nepřítele

¹ Dobrý den vespolek. Jsem šťastný, že mohu být dnes dopoledne znovu v modlitebně, abych se modlil za nemocné. Obvykle... Čas od času se sem snažíme přijet a modlit se za lidi, kteří přicházejí z různých míst, abych se za ně pomodlil.

² A tak, zanedlouho odjedeme na shromáždění do Kalifornie a na Západní pobřeží. A samozřejmě prosíme o vaše modlitby, aby k nám tam Bůh nebes byl milosrdný a dal nám nádherné bohoslužby.

³ Akdyž jsem včera přišel... nebo spíš včera pozdě večer. Včerejšek byl jedním z... Dobře, předvčerejšek a včerejšek byl jedním z nejnádhernejších dnů mého života. Víím přinejmenším o dvou nebo třech lidech v této budově, kteří jsou svědky, jak k nám Pán včera sestoupil. A stala se ohromná a nádherná věc, o níž jsem neměl dnes ráno čas vám povědět. Ale možná příští neděli ráno, dřív než odsud odjedeme, budu mít možná během kázání poselství čas, abych vám o tom řekl.

⁴ Bude-li vůle Páně, budu tady, abych se modlil za nemocné, aspoň v neděli dopoledne. Chtěli bychom, pokud to bude možné, odjet kolem poledne na shromáždění v San Jose v Kalifornii.

⁵ Ajestli tam máte v okolí na Západním pobřeží nějaké známé, kteří... věříme, že to snad bude ta hodina, na kterou jsem tak dlouhou dobu čekal, ta přicházející změna v mé službě. A je to tak blízko, že jsem si myslel, že se to stane včera. A já věřím, že se to stane co nevidět a bude to daleko převyšovat všechno, co jsme kdy doposud vůbec viděli nebo slyšeli. No, pamatujte si, to je „tak praví Pán“, přátelé.

⁶ A tak to v každé chvíli očekáváme. A jsme... A teď budeme mít shromáždění v prostorách výstaviště. Myslím, že je to tak — je to tak, Gene? V prostorách výstaviště v San Jose v Kalifornii. A ta shromáždění budou trvat deset dnů, od 20. do 29., v San Jose.

A tak na nás myslete a modlete se.

⁷ No, máme teď asi, pokud skončíme včas, asi tak hodinu a půl času, v němž přinesu Slovo a začneme naši službu modlitby za nemocné. Vybral jsem na dnešní dopoledne krátký odstavec Písma, dvě místa z Bible, o nichž chci mluvit. Ale dřív než začnu, skloňme na chvíli

hlavy k modlitbě.

⁸ Nejmilostivější Bože, přibližujeme se dnes ráno pokorně ke Tvému trůnu milosti jako nehodné děti, ale přicházíme s neposkvrněnou vírou v Boha, jež nám byla dána Duchem svatým; a Jeho přítomnost je vždy s námi. A díky zaslíbení Pána Ježíše, že pokud bychom přišli pokorně a prosili o cokoli v Jeho jménu, pak naší prosbě bude vyhověno. Proto nepřihlížíme k našim zásluhám, protože žádné takové nemáme, ale ohlížíme se na zásluhy Golgoty, kde nám byla Synem Božím zadarmo darována milost. A stěží můžeme potlačit slzy, které polykáme, když přemýšlíme o nás nehodných lidech, a jak On to pro nás ze své milosti učinil tam na Golgotě, a že můžeme být přivedeni tak blízko k Bohu, totiž do vztahu příbuzenstva. A jsme teď Jeho syny a dcerami.

Židům 11:10, 13

⁹ Apřicházíme dnes ráno, Pane, pod tuto skromnou střechu, abychom se mohli vydat do služby a vyznáváme ve zbožné pokloně své hříchy. Důvěřujeme, že budeš s námi a dáš nám duchovně nahlédnout na Tvůj blízký příchod, abychom mohli každý den připravovat naše srdce na tu velkou událost, na kterou již čekáme tisíce let. Opravdu, celá příroda sténá a vzdychá po svobodě. A naši duchové v nás, Pane, bezustání vyznávají, že jsme poutníci a příchozí, a že to není náš domov, ale hledáme město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh. Očekáváme na ten velký čas, který se blíží.

¹⁰ Pane, chceme pamatovat, že tato shromáždění, když se tady scházíme, že se modlíme za Tvoje děti, jež jsou nemocné a sklíčené. A prosíme, aby ses s námi dnes setkal opravdu zvláštním způsobem, abys mezi námi uzdravil všechny choroby a nemoci. A možná, Pane, že to zaslíbení, o němž jsem právě včera na bohoslužbě s Tebou hned po západu slunce mluvil — o tom, jak Ty to znovu a znovu potvrzuješ. A my cítíme, že ta hodina je velice blízko. A kéž by to byl ten den, Pane, v němž se to stane, že Ty změníš tuto službu, Pane, v něco, co bude pro Tvůj lid ještě milostivější.

Lukáš 24:32; 1. Janova 4:4

¹¹ Aprávě teď, Otče Bože, nechceme se modlit jenom za ty zde, ale za ty rozptýlené po celém světě, kteří jsou v nouzi, jak duchovně tak fyzicky. Dej jim, ó Pane, touhy jejich srdcí, protože tvé děti jsou teď v boji. Nátlak nepřítelů je tak silný, ale Ty jsi silnější, protože je napsáno: „Větší je Ten, který je ve vás, nežli ten, který je ve světě.“ A díky tomu vítězíme. Mluv k nám skrze Tvé psané Slovo. A když dnes dopoledne odsud odejdeme, dej abychom mluvili jako ti, kteří šli

z Emauz: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě?“ Prosíme o to v Ježíšově jménu, jenž dal toto zaslíbení. Amen.

1. Mojžíšova 24:56–60

12 Přečtěme si teď dvě místa Písma z 1. knihy Mojžíšové. Jedno z nich se nachází ve 24. kapitole počínaje 56. veršem a zní následovně:

On pak řekl k nim: Nezdržujte mne, poněvadž HOSPODIN šťastnou způsobil cestu mou; Propusttež mne, ať jdu k pánu svému.

I řekli: Zavolejme děvečky a zeptejme se, co dí k tomu.

Tedy zavolali Rebeky a řekli k ní: Chceš-li jíti s mužem tímto? I řekla: Půjdu.

Požehnali Rebeky a mluvili jí: Sestro naše, ty bud' v tisíce tisíců, a símě tvé dědičně obdrží brány nepřátel svých.

1. Mojžíšova 22:15–18

13 A v 1. Mojžíšové 22 od 15. verše čteme:

Zvolal pak anděl HOSPODINŮV na Abrahama po druhé z nebe,

a řekl: Skrze sebe samého přísáhl jsem, praví Hospodin, poněvadž jsi učinil tu věc, že jsi neodpustil synu svému, jedinému svému:

Požehnám velmi tobě a velice rozmnožím símě tvé jako hvězdy nebeské a jako písek, kterýž jest na břehu mořském; a dědičně vládnouti bude símě tvé branami nepřátel svých.

A požehnání budou v semeni tvém všickni národové země, protože jsi uposlechl hlasu mého.

14 Kéž Pán přidá své požehnání ke čtení Jeho Slova. Rád bych teď vzal, pokud by to mělo být nazváno tématem — mým námětem dnes dopoledne — zaprvé: *Zkouška před zaslíbenými branami*; a hlavní téma zní: *Ovládnutí bran nepřitele*.

Římanům 4:20

15 Bůh zkoušel toho patriarchu, protože mu dal zaslíbení. A když Bůh dává zaslíbení, On si chce být jist tím, že dotyčná osoba je hodna tohoto zaslíbení, dříve než vyplní to, co řekl, nebo to, co zaslíbil. A tak

Abrahamovi bylo dáno zaslíbení, že skrze jeho semeno bude celý svět požehnan, že bude mít syna. A ten syn, z něho mělo vyjít semeno, které bude požehnáním pro celou zem. A Abraham, když mu bylo to zaslíbení dáno, měl sedmdesát pět let; a Sára, jeho manželka, měla šedesát pět. A Bible nám říká, že Abraham nezakolísal v nevíře o Božím zaslíbení, ale posilnil se a vzdal Bohu slávu. A Bůh ho znovu a znovu zkoušel, nicméně musel být nakonec podroben poslední zkoušce, dřív než se to požehnání mohlo uskutečnit.

¹⁶ A tak je to s každým Abrahamovým semenem. Bůh nám dává tuto poslední zkoušku krátce předtím, než nám dá zaslíbení. A pokud možno, rád bych tady osobně něco poznamenal, ale raději se toho zdržím. Ta poslední zkouška — aby viděl, jak na to budeš reagovat. A když On podrobil Abrahama té poslední zkoušce, zjistil, že Abraham stál právě tak věrně jako na počátku. Jaké požehnání by to bylo dnes dopoledne, kdybychom, když bereme Jeho zaslíbení o uzdravení, stáli tak věrně, jak jsme to udělali, když jsme tady stáli a přijali to, bez ohledu na to, co říká lékař, a stáli právě tak věrně.

1. Mojžíšova 22:16, 17

¹⁷ A když on to udělal a ani neodepřel vydat svého jediného syna, ale už chtěl vrazit nůž do Izákovy hrudi, aby tak zničil své svědectví... On předtím, všude po celé zemi, kterou tehdy znal, svědčil, že bude mít syna. A potom, když ten syn přišel, byl požádán, aby se otočil a zničil tu jedinou naději, kterou měl, pro naplnění svého svědectví. A když Bůh viděl, že byl této víře, kterou měl v Boha, loajální, Bůh shlédl z nebe a řekl: „Odpřisáhl jsem sám skrze sebe, že ti požehnám a rozmnožím tě, a tvé semeno ovládne brány svých nepřátel.“ Jaké zaslíbení!

1. Mojžíšova 24:57

¹⁸ A Rebeka, která měla být matkou toho slavného zaslíbeného očekávaného syna, když byla povolána k té poslední zkoušce nějakým cizím mužem, kterého předtím nikdy neviděla; ona viděla jen působení Ducha svatého. A když se její rodiče nedokázali zcela rozhodnout, jestli by měla s tím cizincem jít nebo ne, aby se stala manželkou muže, kterého předtím nikdy neviděla, ona byla podrobena té poslední zkoušce. „Zavolejme dívku a zeptáme se, co ona řekne. Uslyšíme z jejích úst, jestli půjde, nebo ne.“

A právě tak je to předloženo celému semenu Božímu. Musí to vyjít z vašich úst. Bůh to chce uslyšet od vás.

1. Mojžíšova 24:58

¹⁹ A tak, když byla podrobena té zkoušce, nezaváhala ani na

okamžik. Řekla: „Půjdu.“ Mám to rád. Ne: „Nechte mě, abych se rozhodla; dovolte, abych si to nechala projít hlavou.“ Ona byla úplně přesvědčená! To jsou lidé, které může Bůh používat; když jste úplně přesvědčeni, že Bůh dodrží své zaslíbení. Řekla: „Půjdu!“

1. Mojžíšova 24:60

²⁰ Apak byli její příbuzní tak pomazáni, že si toho ani nebyli vědomi, ale když pokládali ruce na svoji sestru a svoji dceru, oni této nádherné mladé židovské dívce prorokovali; když ji posadili na velblouda a poslali ji do cizí země, mezi cizí lid. Ale na nich něco bylo. Oni řekli: „Ať tvé semeno ovládne brány svých nepřátel. Buď matkou tisíců milionů.“

²¹ A dnes tato rasa lidí, lid Boží je rozptýlen od moře k moři, po celém světě. A při zmrtvýchvstání budou jako hvězdy na nebi, když ta jasná světla zaujmou svá místa, zatímco budou procházet nebeskou klenbou. Ale když přijdou, budou jako mořský písek na břehu. Bude jich tam tisíce milionů.

1. Mojžíšova 22:17; 1. Mojžíšova 24:60

²² „Tvé semeno ovládne brány svých nepřátel.“ To je Boží přísedné zaslíbení. Semeno Abrahama. Pak skrze Jeho svatého Ducha, jelikož matka měla být rovněž částí syna, protože oni jsou částí těla; pak Duch svatý působící skrze tyto lidi řekl: „Ať tvé semeno ovládne brány svých nepřátel.“ A tak jestli Bůh odpřisáhl, že On ovládne brány nepřátel, na jakou pozici to pak staví Církev živého Boha?

Galatským 3:29

²³ My jsme Abrahamovo semeno. Protože my, mrtví v Kristu, přijímáme Abrahamovo semeno a jsme dědicové spolu s ním, pod tímtež přísedným zaslíbením. Jsme Abrahamovo semeno a jsme dědicové každého zaslíbení, jež mu bylo dáno. Ale když přicházejí zkoušky, tam právě selháváme. Já ovšem nevěřím, že opravdové Abrahamovo semeno selže; oni budou stát právě tak statečně a věrně, jako stál Abraham.

4. Mojžíšova 20:18

²⁴ A ted' vidíme, že Bůh nemůže říci něco, případně dát nějaké zaslíbení, pokud by ho nevyplnil. On ho musí dodržet, aby byl Bohem. O mnoho let později, kdy tentýž lid, ti zaslíbení lidé, to Abrahamovo semeno bylo na své pouti, a šli do zaslíbené země, tam byla určitá brána, která se mu postavila do cesty, a to byl jeho vlastní bratr, Moáb, který řekl: „Vy mou zemí neprojdete. Dohlédnu na to, abyste mou zemí neprošli.“

4. Mojžíšova 20:19

25 Oni řekli: „Pokud naše krávy spasou trochu vaší trávy nebo pokud vypijí trochu vaší vody, zaplatíme vám za to.“

4. Mojžíšova 20:20, 21

26 On ale řekl: „Vy mou zemí neprojdete.“

4. Mojžíšova 24:9

27 Boží zaslíbení se však ukázalo jako pravdivé. A tak oni odešli a přivedli si svého proroka Baláma a přivedli jej tam, aby ten lid proklel. A hle, co řekl. Oni se mu pokoušeli ukázat tu nejhorší stranu toho požehnaného semena, ale Bůh mu ukázal tu jeho nejlepší stranu. On řekl: „Kdokoliv proklíná Izrael, bude proklet, a kdokoli mu žehná, bude požehnán.“ A ta překážka byla odstraněna a Izrael těmi pláněmi prošel. Bůh zaslíbil, že on ovládne brány svého nepřitele.

Daniel 1:8

28 O mnoho let později přišel další, jménem Daniel, který byl z té příbuzenské linie královského semena, a na linii zaslíbení, protože on byl Abrahamovým semenem. A Bůh ho vyvolil před založením světa, aby byl Jeho prorokem a on žil šlechetně a věrně, a dokonce se v cizí zemi rozhodl ve svém srdci: „Nebudu se spolu s nimi poskvřňovat.“ To je opravdové Abrahamovo semeno; žil v jiné zemi, žil mezi jinými lidmi, ale přesto zůstal věrný svému slibu: „Nebudu se spolu s nimi poskvřňovat. Zůstanu věrný.“

Daniel 6:7, 12

29 Bůh ho podrobil zkoušce, tak jak to udělal s jeho otcem Abrahamem. A král řekl: „Budťo budeš jedním z nás a budeš uctívat podle našeho způsobu, nebo tě hodím do jámy plné hladových lvů.“

Daniel 6:10

30 Daniel, podobně jako jeho otec Abraham, řekl: „Můžete mě klidně hodit do lví jámy, já se však před žádnou z vašich soch nepokloním. Nepřijmu vaše formální náboženství. Já zůstanu věrný Jahvemu.“

1. Mojžíšova 22:17; Daniel 16:22

31 A došlo tam k vyhrocení situace. Král splnil svou hrozbu a vzal proroka... nebo přikázal ho vzít a hodit ho do lví jámy. A když lvi, ten Danielův nepřítel, se chtěli vrhnout na proroka, Bůh dodržel svůj slib. On ovládl bránu svého nepřitele. Bůh tehdy postavil před lvy svého anděla a ovládl tu bránu. Bůh dodržel svůj slib: „On ovládne bránu svého nepřitele!“ Bůh to tak řekl.

Daniel 3:15; 1. Petrova 2:9

32 Následně tam byli další tři, kteří slibovali být věrní této věci,

kteří byli opravdovým Abrahamovým semenem, a byli to Šadrach, Mizach a Abdenágo; a oni byli podrobeni zkoušce. A tamti řekli: „Jestli se nepokloníte, když uslyšíte hrát harfy a zvuk trub, pokud se nepokloníte našemu náboženství a nevzdáte se těch věcí, jež zastáváte! No, stejně se velice mýlíte. Vaše náboženství není nic víc než náboženství kohokoliv jiného.“ Copak to neslyšíme celou dobu? Jenže náboženství Ježíše Krista je jiné. Moc Jeho zmrtvýchvstání je jiná. Jsme jinými lidmi, zvláštním lidem, královským kněžstvem. Bůh dělá ten rozdíl.

Daniel 3:15

³³ Ovšem, když bylo řečeno: „Budete se muset stát jedněmi z nás!“ — to by bylo určitě v pořádku, kdyby se Šadrach, Mizach a Abdenágo chtěli stát jedněmi z nich, jenže oni se nikdy nechtěli stát takovými jako ti cizinci. A tak řekli: „Pokud to neuděláte, pak tam jsou dveře do pece, které můžeme otevřít a hodit vás do ní, a pak si budete přát stát se jedněmi z nás.“

Daniel 3:17, 21; Matouš 18:6; Marek 9:42; Marek 16:17; Lukáš 17:2

³⁴ Oni pamatovali na zaslíbení. Odvedli je rovnou do ohnivé pece, a když otevřeli dveře a vhodili je do těch plamenů — jejich nepřátelé, kteří je chtěli pohltit; oni ovládli tuto bránu svého nepřítele. Bůh poslal do těch ohnivých plamenů svého Syna a ochladil je svěžím vánkem a po tu dobu co tam byli, s nimi hovořil. Boží zaslíbení se ukázalo jako pravdivé. Oni ovládli bránu nepřítele. Nejprve byli vyzkoušeni, pak ovládli bránu nepřítele. Nebyl to Ježíš, který dal zaslíbení: „Kdokoli by ale pohoršil jednoho z těchto maličkých, bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a utopili ho v mořské hlubině? Nedávejte příležitost k pohoršení ani těm maličkým, kteří ve mě věří. A tato znamení budou provázet ty, kteří ve mě věří.“

³⁵ On ukázal rozdíl. Ukázal, kdo věří a kdo ne. Existují vždy tři skupiny lidí, totiž: nevěřící, pokrytci a věřící. Bůh má však způsob, jak dokázat, kdo je věřící. Věřící se drží neochvějně toho, co Bůh nazývá pravdou. Ano.

1. Královská 19:2, 10

³⁶ Byl to Eliáš Tesbitský — když došlo k rozhodující zkoušce, on si myslel, že je v tom národě jediný, který ještě žije pro Boha. A král se chystal podrobit ho zkoušce. A oni ho pronásledovali. A ta nicotná zmalovaná královna jménem Jezabel mu vyhrožovala smrtí. A když došlo k rozhodující zkoušce, Eliáš ovládnul bránu svého nepřítele a obrátil znovu celý národ zpět k Bohu. Bůh dodržuje své zaslíbení.

³⁷ Dalším byl Mojžíš, který také pocházel z té linie toho

královského semena, Abrahamova semena, protože on byl poslán do Egypta, aby vysvobodil Izraelské děti, a Bůh mu dal vykonat zázraky a znamení, a ranit zemi, a vyvést žáby a blechy a tmu a krupobití a déšť a oheň, a on konal všechny tyto zázraky. Ale když je vyvedl mocnou Jahveho rukou, přišel čas, kdy se mezi ním a zaslíbenou zemí postavila brána: bylo tam Rudé moře, závora přes cestu. Byli sevřeni faraonovou armádou, horami a pouští a Rudým mořem, jenže Mojžíš vykročil a ovládl bránu svého nepřitele a prošel Rudým mořem suchou nohou, jako kdyby šel po prašné cestě. „Ovládl bránu nepřitele.“ Bůh to tak řekl, a tím to hasne!

Židům 12:6; 1. Petrova 1:7

³⁸ A o několik let později, když se dostali do nesnází, celou církví bylo zatřesen; a pro shromážděné lidi je to velice snadné, když něco zdánlivě neprobíhá tak, jak by mělo — Bůh to prostě tímto způsobem dělá. Bůh uvádí církve do napětí: „Každý syn, který přichází k Bohu, musí být vychováván, zkoušen a prověřen.“ On dovolí, že na vás přijde nemoc. On dopustí, že na vás přicházejí nemoci, aby vás otestoval a vyzkoušel, aby světu dokázal, že jste opravdu Abrahamovým semenem. On to dopouští v souladu se svou vlastní vůlí. On dopouští, že se stane neštěstí. Dopustí, že se přátelé postaví proti vám. On dopouští všechny tyto věci a dává ďáblu volnou ruku, aby vás pokoušel, a udělá všechno až na to, že vám nesáhne na život. On vás může uvrhnout na lože bolesti, může proti vám popudit vaše sousedy, dokáže proti vám popudit sbor. Může udělat téměř všechno, a je to v souladu s Boží vůlí, aby se to tak stalo. A jsme vyučováni, že pro nás to je cennější než zlato.

1. Mojžíšova 22:16, 17

³⁹ A co v případě Abrahama s Izákem tam na hoře s tím, ohledně kterého bylo dáno zaslíbení? A díky jeho věrnosti a poznání a skrze jeho víru v Jahve, a díky tomu a jenom díky tomu, Bůh shlédl dolů a řekl: „Jeho semeno ty brány ovládne. Přisáhl jsem sám skrze sebe, že tyto věci vykonám.“ Nebyl tam nikdo větší, skrze koho by mohl přísahat, ale On přísahal sám skrze sebe. A pak, pokud svolil k tomu, že Abraham byl zkoušen do krajnosti, pak musí zkoušet do posledního okamžiku vás i mě — do toho času rozhodnutí, kdy se od vás všichni odvrátí, a vy musíte zůstat stát sami. Haleluja! O to se jedná.

Job 13:15; Skutky 24:14

⁴⁰ Stůj sám. Vyjdi a řekni: „Kdyby mě dokonce zabil, přesto mu budu důvěřovat.“ To je Abrahamovo semeno. To je On, kdo dává zaslíbení. Bez ohledu na to, co říkají ostatní, co ti ostatní dělají, protože: „Já a můj dům budeme sloužit Bohu.“ Když ti ostatní říkají:

„To prožití je o ničem. Je v tom mnoho vzrušení.“ Pak já i můj dům budeme sloužit Bohu! A já se chci v této chvíli postavit po straně Pavla a říci: „Podle té cesty, kterou oni nazývají kacířstvím, já sloužím Bohu našich otců.“ I kdyby přišli do sboru pomlouvači, i kdyby přišli podvodníci, i kdyby přišli všemožní falešní proroci, ať je to kdokoliv, kdo by přišel do sboru mezi lidi, i do sousedství, a kamkoliv; ale já a můj dům budeme sloužit Pánu! I když všichni přestanou chodit, i když církev ochladne a bude lhostejná; já a můj dům, my budeme sloužit Pánu! I kdyby za někoho bylo modleno a on se neuzdravil, to s tím nemá nic společného, protože já a můj dům budeme sloužit Pánu! To jsou testy a zkoušky.

⁴¹ Lidé nejsou neomylní, ale Bůh ano. Člověk... Když upínáte svou mysl na nějakého člověka, on udělá chybu. Možná nevědomky, ale udělá ji. Bůh dovolí, aby to tak udělal, aby mohl zatrást vaši vírou v člověka. Naše víra nespočívá v lidské moudrosti, ale v moci zmrtvýchvstání Ježíše Krista. O to právě opírá to opravdové Abrahamovo semeno své zaslíbení, protože oni mohou být Abrahamovým semenem pouze tehdy, když obdrží Ducha svatého. Bez Ducha svatého Abrahamovým semenem nejsou. Ta stejná víra, která byla v Abrahamovi, vchází do věřícího. Tatáž víra, která byla v Abrahamovi, vchází do věřícího. Bez ohledu na to, co se děje, nebo jaká vyvstanou protivenství, věřící kráčí rovnou vpřed.

4. Mojžíšova 13:33

⁴² Zvědové se vrátili zpět a řekli: „Ó, už samotný pokus je bláznovství. Nemusíme jít už ani o krok dál, protože ti lidé tam jsou takovými obry a mají vládní systémy na vysoké úrovni, mají kopí, a co, my vedle nich vypadáme akorát jako luční kobylinky.“

4. Mojžíšova 13:30; 4. Mojžíšova 14:8

⁴³ Já nevím, ale jsem si jist a přesvědčen, že Jozue byl člověk nevelké postavy, prostě malý drobný chlapík. Vidím ho, jak vyskočil na nějakou bednu, a řekl: „Muži a bratři,“ ke dvěma milionům lidí, „my jsme více než schopni je přemoci!“ Proč? Tam bylo Abrahamovo semeno. Bůh dal zaslíbení. To bylo jejich vlastnictví. Bůh dal to zaslíbení. Bez ohledu na to, co tvrdila opozice, opravdové Abrahamovo semeno řeklo: „My ji můžeme zabrat, protože Bůh nám to dal!“

⁴⁴ Na tom právě stojíte dnes ráno. Na tom stojí Církev živého Boha. Nestarám se o to, co někdo jiný říká, co říká doktor, kdokoliv, co říká nevěřící, my jsme víc než rovnocenným soupeřem všemu, co nás potká. Jsme Abrahamovo semeno a ovládneme bránu našeho nepřítele. Bez ohledu na to, čím on je, Bůh dal zaslíbení. To bylo jejich, jejich

vlastnictví.

1. Mojžíšova 22:17

⁴⁵ Uzdravení je vaše vlastnictví. Spasení je vaše vlastnictví. Duch svatý je vaše vlastnictví. A mnoho tisíc kazatelů, a tak dále, dnes na zemi říkají: „Tak to není.“ Ale Abrahamovo semeno ví, že je to tak. Oni se do toho vrhnou a dobudou brány nepřítelé. Bůh to řekl. Oni tomu věří, protože to je zaslíbení. „Jeho semeno ovládne bránu nepřítelé.“ A tak budete procházet zkouškami a testy.

⁴⁶ Jozue tam stál věrně. Ten malý chlapec řekl: „Nezajímá mě, jak jsou velcí, nezajímá mě, jaký mají druh kopí, jak vysoké a mohutné jsou hradby jejich města. Naše zaslíbení nám říká, že ta brána bude dobyta semenem Božích dětí, a my tam jdeme, abychom je zabrali. My jsme jim víc než rovnocenní!“ Ó, to je opravdové semeno.

4. Mojžíšova 13:31

⁴⁷ Hodně těch, kteří se narodili jako přirozené semeno, řeklo: „My to prostě neovládáme. A vůbec, je zbytečné se o to pokoušet. Oni nás početně převyšují, jsou ve srovnání s námi na vyšší úrovni.“ Oni se dívali na to, co vidělo oko, a Jozue se díval na to, co řekl Bůh.

1. Mojžíšova 18:10; Římanům 4:17

⁴⁸ Abrahamovo semeno se nedívá na žádnou z těch přirozených věcí; oni se dívají na to, co řekl Pán. To je to zaslíbení. Co kdyby se Abraham díval na to tělesné, na stoletou ženu — ona měla devadesát — a on měl sto let a žil s ní od doby, kdy byla ještě mladou dívkou a on byl klukem, a neměli potomka. On se na to nedíval. Řekl, že považoval ty věci, jako kdyby nebyly, protože se díval pouze na to, co řekl Bůh. „Já ti požehnám, Abrahame, a dám ti semeno ze Sáro.“ A on tomu věřil. Vy se nedíváte na protivenství; my se díváme na to, co řekl Bůh. Bůh to řekl, a tím to hasne.

1. Mojžíšova 22:17; Jozue 3:5

⁴⁹ Apak, když přišel k Jordánu, když se Jozue stal vrchním velitelem armády, a oni sešli až úplně k vodě a mohli se dívat na druhou stranu a vidět Jericho, jenže mezi nimi, když měl Jozue svoji armádu připravenou, stála brána. Ta brána se jmenovala Jordán. Ale Boží zaslíbení je dobré ohledně každé brány. Bez ohledu na to, čím ta brána je, Boží zaslíbení je dobré. „On ovládne brány svého nepřítelé.“ A tím to hasne. Možná když sestoupil onoho rána k Jordánu, věřil bych, že ďábel měl připravená valící se odevšad bouřková mračna, velké kalné vody valící se dolů; pole byla doširoka zaplavená povodní. Ó! Jaký čas zkoušek! Jozue však řekl: „Připravte se, uvidíte slávu Boží!“ A oni se posvětili a připravili, nachystali se, i když všechno bylo

zdánlivě proti. Jenže to bylo Abrahamovo semeno, kterému Bůh odpřisáhl: „Já mu dám tu bránu.“ On přistoupil k Jordánu, to byla jeho brána, a on ji ovládl.

⁵⁰ Já musím jednoho rána také přijít k té poslední bráně. Vy musíte také sejít dolů k Jordánu, ale Abrahamovo semeno tuto bránu ovládne. Bez ohledu na to, co to je, ono ovládne bránu každého nepřítele.

⁵¹ Všichni tito muži byli velkými muži; oni zemřeli v tom očekávání. Nicméně se nakonec jednoho dne v Judském Betlémě narodilo královské semeno; ve srovnání s těmi ostatními — oni byli pouhými předobrazy. Narodilo se královské semeno, ne z člověka, ale On se narodil z panny, s mocí ve svých žilách, aby přemohl smrt a peklo. Bůh dal zaslíbení. Obyčejný člověk to nemohl udělat. Jenže pokud něco Bůh zaslíbí, On je pořád tímtež Bohem, jenž byl před pár minutami s Abrahamem — Jahve Jireh — Pán, který se postará o způsob, jak tu bránu dobýt. A jak to uděláme my? Jozue zemřel, Mojžíš zemřel, všichni ostatní zemřeli, ale Bůh řekl: „On ovládne bránu svého nepřítele.“ Jak on ovládne smrt? On na to má určitý způsob. „On dobude bránu svého nepřítele.“

Matouš 4:1, 2; Matouš 8:2, 14, 15; Marek 1:12, 13, 30, 31, 40; Lukáš 4:1, 2, 38, 39; Lukáš 5:12

⁵² Narodilo se královské semeno. On byl pokoušen podobně jako my, každým způsobem. A vy musíte být pokoušeni právě tak jako On. A když obdržel Ducha svatého, ďábel Ho v tom okamžiku vzal na poušť na čtyřicet dnů a nocí, aby Ho pokoušel. A když On vyšel... A při Jeho smrti mu vbili hřeby do rukou a plivali mu do obličeje. On prodělal každou nemoc. Ale když byl tady na zemi, dokázal, že může porazit každou nemoc. Když Petrova tchýně ležela poražená mrtvicí, dotknul se její ruky a horečka ji opustila. Když malomocný křičel u brány: „Nečistý! Nečistý! Jestli chceš, můžeš mě uzdravit.“

Matouš 8:3; Marek 1:41; Lukáš 5:13

⁵³ Řekl: „Chci. Buď zdrav.“ On porazil a ovládl bránu malomocenství. On dobyl bránu horečky. On způsobil, že celá příroda Jej poslouchala. On byl Abrahamovým semenem, královským semenem, tím, jemuž bylo dáno zaslíbení, že skrze něj — Abraham a veškeré semeno, které přišlo po něm, až ke královskému semenu a celému semenu po něm. Boží zaslíbení je pravdivé. On zvítězil nad nemocí. On zvítězil nad pokušením. Když mu nepřítel plival do obličeje, dal mu ránu do tváře, On nastavil druhou. Když mu trhali vousy z brady a plivali na Něj, On se nikdy nevzpouzel. On porazil bránu pokušení a obsadil ji.

Pak řeknete: „Moje výbušná povaha by si to nenechala líbit.“ Vy Abrahamovo semeno, ano, On to pro vás vybojoval.

⁵⁴ A když se na Něj vztekali, On neoplácel. Když se mu posmívali, mlčel. Když byl nazván ďáblem, mlčel. On měl zájem jen o jednu věc, totiž o záležitosti Otce, a byl na cestě této povinnosti. Potom Ho nakonec zavedli na kříž. Musel se podívat smrti do očí. Ti ostatní přemáhali moře, přemáhali přírodu, přemáhali lvy a přemáhali oheň; a tak přemohli všechno kromě smrti. Ovšem, byl tady někdo, kdo zatloukal hřeby do Jeho žil, a oni měli tu přemáhající moc smrti. A tak oni Ho vzali za ruce, roztáhli je a přibili Jej na kříž. Bili Ho a svlékli z Něj oděv a trčely z Něj kosti. Ale když to udělali a udělali všechno, co mohli udělat, udeřila na Něj smrt a řekla: „Já si Tě teď vezmu, tak jako jsem si vzala Jozueho. Já si Tě vezmu, tak jako jsem si vzala Daniele. Všechno tohle udělám, protože způsobím tvou smrt.“

⁵⁵ A On zemřel tak, až se slunce zastydělo. On zemřel tak, že se příroda zastyděla a přestala fungovat. Slunce zapadlo uprostřed dne a hvězdy nevyšly. On zemřel tak, že přírodní živly tak potemněly, že člověk v poledne nebyl schopen vidět před sebou na svoji ruku. A představuji si, že příroda řekla: „Nechte mě zemřít s Ním.“

⁵⁶ Bratře, pak ďábel poslal Jeho drahocennou duši do bezedné propasti pekla. Tam se otevřely brány, ale On třetí den vyšel, porazil je. Amen. „Jeho semeno dobude bránu nepřitele.“ On porazil smrt, On porazil peklo, a toho prvního velikonočního rána porazil hrob. Teď jsme víc než vítězové skrze Toho, který nás miloval.

⁵⁷ O Letnicích On seslal Ducha svatého, aby pokračoval skrze pohany, aby vybral semeno zaslíbení, aby dal pohanům, těm vyvrhelům, aby jim dal křest Ducha svatého, aby je uvedl do zaslíbení. Teď máme právo zvítězit nad každou nemocí. My nad ní nemusíme zvítězit; ona je už poražena. My musíme jen zažádat o to zaslíbení a jít a přijmout je. Ona už je poražena. Smrt je poražena. Peklo je poraženo. Nemoc je poražena. Pokušení je poraženo. Všichni ďáblové jsou poraženi. Peklo je poraženo. Smrt je poražena. Hrob je poražen. My stojíme v té bráně a zabíráme ji! Bez jediného výstřelu. Za to už bylo zapláceno.

⁵⁸ Jeho nepřítel... On ovládne bránu svého nepřitele. Kolik? Tisíce milionů! On ovládne bránu svého nepřitele, každého nepřitele. On vstal z mrtvých. Je to naše, protože On nám to dal. To všechno je bezplatný dar. A kromě toho všeho co vykonal, a to, že přemohl každou bránu, On porazil choroby a zabral bránu. Jedinou věc, kterou musíme

udělat, je, přijít až k bráně a říci: „Ve jménu Ježíše Krista — Vítěze!“ Amen.

Když přichází chvíle smrti a smrt říká: „Sledujte mě, jak ho přinutím, aby odvolal své náboženství.“

„Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, Jordáne, rozestup se!“ Abrahamovo semeno zabírá bránu.

1. Korintským 15:55, 57

59 Pohledte, Pavel, když se mu chystali stít hlavu, tomu Abrahamovu semenu, on řekl: „Smrti, kde je teď tvůj osten? Hrobe, kde je teď to tvé vítězství? Ale díky Bohu, který nám dává vítězství v Ježíši Kristu.“

60 On ovládne bránu svého nepřítele, zabere ji. On do ní nebuší; přemáhá ji a zabírá; on ji ovládá. To je v jeho vlastní moci.

1. Mojžišova 22:17; Matouš 28:20; Marek 16:17; Jan 14:12, 19

61 V Církvi živého Boha se dnes dopoledne nachází moc k uzdravení všech nemocí. V Církvi živého Boha se nachází moc k překonání všech pokušení. Ve vlastnictví Církve živého Boha se dnes dopoledne nachází moc k odvrácení se od hříchu a jeho odmítnutí a také k přijetí křtu Duchem svatým, v Církvi Ježíše Krista. „O cokoliv byste poprosili v mém jménu, bude vám dáno. Ještě chvílku a svět (ne to semeno; to neobrozené semeno) mne už více neuvidí. Ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi, totiž ve vás, až do skonání světa.“ Co? Královské semeno. „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy. Já potvrdím sám sebe, že jsem s vámi, protože tato znamení budou následovat ty, kteří věří.“ On ovládne semeno svého nepřítele. On ovládne... Jeho semeno ovládne bránu svého nepřítele, bez ohledu na to, jaká je to brána — jestli je to nemoc, pokušení, hřích, čímkoliv ta brána je, ona je přemožena. A Abrahamovo semeno ji ovládne.

Matouš 28:20; Jan 14:12, 19

62 Nejste dnes dopoledne šťastní, když víme, že teď stojíme na vyšší pozici než vítězové, víc než vítězové?! Ó, už není třeba o nic bojovat. Boj je skončen. Je odpískáno. Vlajka byla vztyčena; a uprostřed každé hromady hříchů, uprostřed každého nemocničního pokoje stojí starý drsný kříž, zaražený tam skrze krev Ježíše Krista, vítěze. Jedinou věc, kterou děláme, je věřit, pohledět a žít. „Já budu s vámi, já to prokážu. Lidé v posledních dnech přicházejí a říkají: ‚Ó, no dobře, to bylo.‘ Ale já budu s vámi, a právě ty věci, které jsem dělal tady na zemi — já budu ve vás dělat přesně totéž. Pak poznají; oni mě uvidí. Můj lid mě uvidí. Abrahamovo semeno mě uvidí. Oni mě poznají;

rozpoznají mě. Jiní mě budou nazývat Belzebubem, právě tak jak to už dělali. Ale vy mě poznáte, protože já budu s vámi. Vy mě uvidíte, uvidíte mě svýma vlastníma očima. Vy mě uvidíte, protože budu s vámi až do skonání světa. Přesně tytéž věci, které dělám já; kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, i on dělat bude. Ty stejné skutky!”

⁶³ A dnes Církev živého Boha má tu výsadu, že může stát a vidět vítězícího zmrtvýchvstalého Ježíše Krista, Syna živého Boha, který žije ve své Církvi, a dělá znovu totéž, co dělal tehdy. Díky tomu vlastníme bránu každého nepřitele.

⁶⁴ Pokud máte, moji bratři, dnes dopoledne nějakého nepřitele, pak je to jenom... Pokud jste Abrahamovým semenem, po vyslechnutí tohoto, není dost ďáblů v pekle, které by mohly tuto bránu před vámi zadržet. Ona se otevře. Nestarám se o to, co to je. Vy tam přicházíte jako zaslíbené semeno, a říkáte: „Já si to nárokuji. To je moje, protože Bůh přísáhl, že vzkřísí Ježíše a díky Ježíšovi nad tím zvítězím. A já přicházím ve jménu toho vítěze, Ježíše Krista. Ustup zpět, já procházím!“ Amen. „On ovládne bránu nepřitele.“ Pak se tam postavte zpřímá a s vaším skvoucím štítem, přikryti krví Pána Ježíše; nepřítel to pozná.

⁶⁵ Vy jste v nouzi. Povězte mu teď o ní, když se modlíme. Vy tady dnes dopoledne, když jste sklonili své hlavy. A pokud máte potřebu, zvedněte jednoduše ruku k Ježíši a vyslovte to jen ve vašem srdci, ve svém srdci, a řekněte: „Pane, Ty znáš moji potřebu. Já jsem teď dnes ráno slyšel, a to je v Bibli: ‚On ovládne bránu nepřitele.‘ Já přicházím dobýt tu bránu. Možná mám prudkou povahu, možná potřebuji Ducha svatého. Jsem svázán hříchem. Jsem v nouzi, ale přicházím právě teď k bráně. Já ji dnes dopoledne ovládnou; to je moje brána. A tak se vzdej, já procházím.“

1. Mojžíšova 22:17; Židům 11:33-35

⁶⁶ Požehnaný Pane, Ty jsi viděl všechny ty ruce. A Ty víš, Pane, že to je tvé Slovo. Já jsem ho jen citoval a procházel jsem Písmem. Těmi biblickými hrdiny; o tom, jak si podrobili království a zaváděli spravedlnost a uhasili oheň... moc ohně, a unikli ostří meče a zavřeli tlamy lvům, a starší ženy dostaly své mrtvé zpět vzkříšené, a mnoho věcí, protože Ty jsi to slíbil. To je Tvé zaslíbení — Jeho semeno. „Tvé semeno, Abrahame, ovládne bránu nepřitele.“ A Ty dodržuješ své zaslíbení.

1. Korintským 15:25-27, 54

⁶⁷ Dej jim teď, Pane, touhu jejich srdce. Ať odsud odejdou jako jiní

lidé. Ať odsud odejdou s vědomím, že jsou vítězové, protože to královské semeno pro ně zvítězilo. Když přišel ten Král, z královského rodu, zrozený z panny, On porazil každého nepřítele, dokonce smrt. A tak dokonce samotná smrt nemůže Abrahamovo semeno vylekat. My máme zaslíbení, že obdržíme zemi jako dědictví a vrátíme se znovu nádherným způsobem v oslaveném těle, když poslední nepřítel bude položen pod nohy jediného a posledního Božího dítěte, jež vejde do Království.

Izaiáš 53:5; Matouš 28:20; Jan 14:19

⁶⁸ Pokud jsou tady, Pane, takoví, kteří mají zvednuté ruce, kteří jsou hříšníky, zachraň je. Ti, kteří jsou odpadlíci, dej jim na vědomí, že nemusí zůstat odpadlíky. Oni mohou tu bránu ovládnout. Možná je tu někdo, kdo je zlý, vulgární, má nečistý jazyk nebo chlípné srdce nebo hrabivé srdce, touží po penězích nebo po nějaké oplzlé věci, dej jim poznat, že mohou tu bránu ovládnout. Možná je to nemoc, Pane, nějaké postižení; oni mohou tu bránu ovládnout: „Protože On byl zraněn za naše přestoupení, trýzněn pro naši nespravedlnost, kázeň pokoje našeho byla na něj vložena a Jeho zsinatosti jsme byli uzdraveni.“ Dnes dopoledne jsme vítězi. Dej to, Pane. A kromě toho, to velké dílo, které Jím bylo dokonáno, On je stále s námi. A také slíbil, že bude s námi: „Ještě kratičko a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi, dokonce ve vás, až do skonání světa.“ Prosím, Otče, aby ses dnes dopoledne dal poznat zvláště každému jednotlivci i všem, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

⁶⁹ Věříte, že to je pravda? Věříte tomu neochvějně, že je to pravda, bez stínu pochybnosti ve svém srdci? Zapamatujte si teď toto: Působení Ducha svatého je tak jednoduché, že to intelektuální mysl uvádí do zmatku. Ty nejjednodušší věci, které jsem kdykoliv... Viděl jsem, že to dělá Duch svatý: Řekl bych o věcech, jež, pohledte, vůbec by mi ani na mysl nepřišlo, že by se mohly takto stát. Kdybych měl použít svůj vlastní rozum, řekl bych: „Dobře, to nemůže být správné.“ Jenže to je vždy správné. On to prostě dělá tak jednoduše. A On dělá věci, aby se dal poznat svému lidu. Bůh je se svým lidem. On je uprostřed svého lidu. On je miluje a chce pro ně dělat a pomáhat jim; a aby jim prostě dal vědět ne to, co udělá, ale to, co udělal. On to již udělal, je to vaše. Patří to vám. Je to bezplatný dar od Boha, našeho Otce, pro Jeho Církev.

⁷⁰ A proto intelektuální mysl bude tak zamotaná, podobně jako za dnů Daniele, v době hebrejských mládenců, i ve dnech těch dalších, o nichž jsme mluvili dnes ráno. Rozumíte, ten velký intelektuální svět

byl v tom čase zrovna tak obtížný k přemožení, jako je to právě teď. Vždy to byl nepřítel, podle jejich náhledu a jejich moderní vědy a tak dále, byl zrovna tak složitý, a tak dále, pro lidský rozum, jako je tomu dnes. Rozumíte, byla to tatáž věc. Ovšem byli tam vždy takoví, kteří se dokázali postavit a říci: „Bůh má pravdu; Boží slovo je pravdivé.“

Skutky 2:39

⁷¹ A vy nemusíte vítězit, protože On zvítězil. Jedinou věc, kterou musíte udělat, je, jednoduše přijít a zabrat, postavit se v té bráně a říci: „Ona je moje. To je moje. Bůh mi to dal — moje spasení. Pokud chci Ducha svatého, tak mi Ho Bůh dal. To zaslíbení je pro mě, pro naše děti, i pro všechny, kdo jsou daleko, kohokoli povolá náš Pán.“ Na tom já právě stojím.

⁷² Moje služba rozpoznání, a tak dále, ona teď brzy skončí. Ó, ona bude stále existovat. Ale brzy to skončí, protože to bude něco většího, rozumíte. To je na vzestupu, od uchopení za ruku, k rozpoznání, rozumíte. Chápete? Sledujte to a uvidíte, že to je pravda. Rozumíte? Já vím, že to je pravda. A ona bude čím dál tím větší; vyšší, lepší. Určitě. Proč? On to zaslíbil; a co zaslíbí, to udělá. On nemůže ve svém zaslíbení selhat. A co to je? Jeho vždy živá přítomnost s námi, aby vám dal najevo, že On tu bránu zabral pro vás.

1. Mojžíšova 22:16, 17; Izaiáš 53:5; Jan 14:12

⁷³ On byl královským semenem. Nikdo kromě Něj nemohl tyto brány obsadit. Všechny ty *dřívější brány* byly jenom stínem Jeho příchodu. Jenže, když přišel On, celý ten boj skončil. Boj byl ukončen v Getsemanské zahradě a na Golgotě. A teď jednoduše stojíme jako vítězové. Není už potřeba bojovat. Boj je u konce; my to prostě vlastníme. Je to právní doklad o vlastnictví. Záruka napsaná Bohem, naším Otcem, který zvedl ruku a řekl: „Já přísahám při sobě samém, že jeho semeno ovládne bránu nepřítelů.“ Hle, zde to máme; ona je již dobytá: „On byl zraněný za naše přestoupení; Jeho zsinatosti jsme byli uzdraveni.“ To se už stalo. Je to ukončené dílo, my to prostě máme. „A skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Král je dnes dopoledne s námi. Jeho obrovská požehnání, Duch svatý se pohybuje nad námi, abychom měli ten slavný pocit, abychom věděli, že se to přesně shoduje se Slovem Božím, a to nám dává takovou nádhernou útěchu, když víme, že Bůh je naším Otcem.

⁷⁴ Tedy, myslím... rozdal dnes ráno modlitební lístky? Řekl jsem mu, že pokud by tam nebyl nikdo kromě lidí z této modlitebny — dobře, nerozdávaj žádné modlitební lístky, ale kdyby tam bylo deset nebo patnáct lidí, nebo něco v tom smyslu, přespolních v naší bráně,

víte, aby rozdal modlitební lístky, abychom je mohli přivést a modlit se za ně. Kolik je mezi námi dnes dopoledne příchozích? Zvedněte ruce. Ó, aj! No jistě, patnáct nebo dvacet. V pořádku. Seřadíme ty s modlitebními lístky a přivedeme je na pódium. Abyste rozuměli, proč jsem řekl „lidé z této modlitebny“ — oni jsou zdejší.

⁷⁵ Toto je rozpoznávání. Pamatujte, říkám, že rozpoznávání co nevidět skončí. Přejde něco mnohem většího a mnohem lepšího — je to na dosah ruky. Pokud vím... Dívám se teď na dva bratry, kteří tam včera, když se to stalo, stáli společně se mnou, rozumíte, především, když se to stalo. A stalo se to třikrát za sebou jako potvrzení, že to už je na dosah, rozumíte, je to už blízko.

Izaiáš 53:5; Marek 16:17, 18

⁷⁶ A proto, Pane, Ty jsi Bohem, a my jsme Tvými služebníky. Děkujeme Ti za tvé Slovo a také za Ducha svatého, který požehnal naše srdce. A teď jsme šťastni; sedíme tady a víme, že jsme vítězi. My jsme už ovládli všechny nepřítelovy brány. Bylo nám to dáno a my máme ten mistrovský klíč v naší ruce. Jméno Ježíše Krista otevře každou bránu našeho nepřítele. Vezměte tento klíč, klíč jména Ježíš a otevřete každou nepřítelovu bránu, která vás odděluje od jakéhokoli zaslíbení. A, Bože, my dnes dopoledne přicházíme v Ježíšově jménu, s tím klíčem aby otevřít brány pro nemocné a trpící. Protože je ve Tvém Slově napsáno: „V mém jménu budou vymítat ďáblы. Novými jazyky mluvit budou. Hady brát budou a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží. Na nemocné budou vkládat ruce a oni se uzdraví.“ My víme, že ty věci jsou pravda. A dej nám to dnes dopoledne, Pane, aby uviděli... aby to ti lidé mohli uvidět díky projevu Slova, jež se stalo tělem a bydlí mezi námi, že On byl zraněn za naše provinění a Jeho ranami jsme byli uzdraveni. A kéž by to přijali a byli dnes dopoledne uzdraveni ze všech jejich nemocí, útrap a problémů. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

⁷⁷ Zahraješ Tedde „Jenom Mu věř“, tiše a pomalu, pokud možno? Začali jste od jedničky? Modlitební lístek číslo jedna. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět a deset nebo který tam je. V pořádku. Mohli byste tiše, pokud můžete vstát, přejít na tuhle stranu. Podívejme se, číslo jedna, číslo dva. Kdo má modlitební lístek číslo jedna? Ano? Číslo dva? Dobře, pane. Číslo tři, číslo čtyři, číslo pět, číslo šest, číslo sedm, číslo osm, číslo devět, číslo deset.

⁷⁸ Zatímco si razí cestu a zaujímají své místo v řadě, rád bych položil někomu z vás ostatních otázku. Kolik z vás... Jsou tady nějakí

nemocní lidé z této modlitebny? Lidé z této modlitebny, zvedněte ruku. Asi pět, čtyři, pět, šest, sedm, osm. Osm nebo devět rukou. Je tady někdo v modlitebně, kdo není z této modlitebny, kdo je mezi vámi přespólní, kdo sem možná přišel po zahájení bohoslužby a nedostal modlitební lístek? Zvedli byste ruku? Každý, kdo potřebuje Boha a nemá... Kdo sem do této modlitebny nechodí. Kdokoliv, kdo není členem této modlitebny, a přesto jsi nemocný a nemáš modlitební lístek, a chceš být vzpomenut v modlitbě. Zvedli byste ruku, každá osoba? Dobře. To je dobré. V pořádku.

⁷⁹ Teď vás poprosím, abyste byli tak velice soustředění, jak jen můžete, jenom na několik minut, a potom začneme, hned začneme. Teď se podíváme, kolik místa jsi tam nechal, Bille? Dobře, je to... Je tady už osoba s číslem deset? Vyvolal jsem čísla od jedničky po desítku. Jedenáct, dvanáct, třináct, čtrnáct, patnáct, ať se teď postaví. Dobře. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset, jedenáct, dvanáct. Chybí asi dva, od jedničky do patnácti. Patnáct, šestnáct, sedmnáct, osmnáct, devatenáct, dvacet.

⁸⁰ Ó, mějte chvíličku strpení. Řekl jsem mu, aby rozdal modlitební lístky jen těm, kteří sem nechodí do modlitebny. To je pravda. Chápete? Protože to by mělo být jen rozpoznávání, rozumíte. Lidi říkají: „Ti lidé sem chodí do modlitebny.“ Rozumíte, já se vás ptám, kdo už tady byl, a kolik z vás tady nebylo vůbec. Dovolte, chtěl bych vidět vaše ruce. Někdo, kdo ještě doposud nebyl nikdy na žádném z mých shromáždění. V pořádku, na okamžik, bratře Tedde.

Jan 5:19

⁸¹ Možná teď řeknu, že všichni jste slyšeli o těchto shromážděních, jak ony probíhají, že ano... byli všichni lidé už na takových shromážděních? Pohledte, když náš Pán Ježíš byl tady na zemi, On netvrdil, že byl lékařem. On byl Abrahamovým semenem, jistě, a měl Otcovo zaslíbení. Řekl, že nedělá nic, dokud mu to neukáže Otec. Je to pravda? A řekl: „Já nemohu dělat nic, dokud mi neukáže Otec, co mám dělat.“ A On to neviděl: „Dokud mi to neřekne Otec; dokud mi to Otec neukáže.“ Janovo evangelium 5:19. „Co vidím dělat Otce, podobně dělá i Syn.“

⁸² Tedy, když přišel, zjišťujeme, že na začátku Jeho služby, potom, co obsadil Davidův trůn — duchovně řečeno — když na Něj sestoupil během Janova křtu Duch svatý, On se stal pomazaným Mesiášem. Nuže, vzpomeňte si: On byl Synem Božím od narození. On byl Božím Synem z panny. Ale když se stal Mesiášem — to bylo, když na něj

sestoupil Duch svatý, protože Mesiáš znamená tolik co pomazaný. Rozumíte? A když na Něj Duch svatý sestoupil, stal se Pomazaným. Slyšeli jste, jak jsem kázal na téma *Beránek a Holubice*. Pak zjišťujeme, že po čtyřiceti dnech, kdy byl pokoušen, veřejně vystoupil.

5. Mojžíšova 18:15, 19; Jan 1:42

83 A jak začala Jeho služba a jak skončila? Shledáváme, že v době Jeho služby, že tam byl jeden muž jménem Ondřej, který šel a vyhledal svého bratra Šimona, rybáře, a přivedl ho k Ježíšovi. A Ježíš mu pověděl, řekl: „Jmenuješ se Šimon. A tvůj otec se jmenuje Jonáš. Od této chvíle se budeš jmenovat Petr, což znamená ‚malý kámen‘.“ Vzpomínáte si na to? A ten člověk byl velice překvapen kvůli tomu, co mu Ježíš řekl! No, měl to Mesiáš dělat? Kdo z vás to ví, řekněte: „Amen.“ On měl být Bohem - prorokem. Ano, pánové. Mojžíš řekl: „Pán váš Bůh vám vzbudí proroka, takového jako jsem já. A stane se, že kdo nebude toho proroka poslouchat, bude vyvržen zprostřed lidu.“

Jan 1:11, 12

84 A proto, jak později zjišťujeme, On přišel ke svým vlastním. Cím byli? Rodilými Židy. A Jeho vlastní Ho nepřijali, a tak On měl potom... On musel proto přejít k pohanům, rozumíte, protože Jeho vlastní Ho nepřijali. „Ovšem kdokoliv Ho přijal, dal jim moc stát se Božími syny.“ A tak se obrátil k pohanům, a zůstalo to tak po dva tisíce let. Jenže všimněte si těch věcí, které dělal.

Jan 1:45-47

85 Když pak něco uviděl, co se stalo, šel a vyhledal Natanaele a řekl Natanaelovi, koho našel, a co On udělal, a to jej překvapilo. Stěží tomu mohl věřit, ale když se ocitl v přítomnosti Pána Ježíše, když zjistil, kde byl — přišel do Jeho přítomnosti, Ježíš řekl: „Hle, opravdový Izraelita, v němž není žádná lest.“

Jan 1:47

86 No, kdybyste tam stáli, myslíte si, že byste byli natolik duchovní, abyste pochopili, kým On byl? Myslíte si, že byste to pochopili? Teď sledujte. Podívejte, ten muž, cizí člověk, mohl být rybářem. On byl tesařem, tím On byl. Ten Muž, tesař, tam stál, muž středního věku, a hle, tady přichází muž. A On se na něj podíval jako na jednoho z těch mužů tady a řekl: „Hle, Izraelita, v němž není žádná lest.“ Dobře, odkud mohl vědět, že byl Izraelita? Ne podle jeho oblečení, protože oni se všichni oblékali podobně. „V němž není žádná lest.“ Jak věděl, že byl bezelstným mužem?

Jan 1:48

87 A tak ten muž se podívil. A jelikož byl skutečným věřícím, řekl:

„Rabi,“ nebo bratře, kazateli, učiteli, „odkud mě znáš?“ Vidíte, on mu položil otázku.

Jan 1:48

88 Řekl: „Viděl jsem tě pod stromem, ještě než tě Filip zavolal.“

Jan 1:49

89 On řekl: „Ty jsi Syn Boží. Ty jsi Král Izraele.“

Jan 1:50

90 Ježíš řekl: „Věříš proto, že jsem ti to řekl; teď uvidíš ještě větší věci než toto.“

91 A proto právě věřím, že Církev živého Boha uvidí větší věci než toto. Ona se teď v krátké době chystá do toho vkročit, rozumíte, protože tomu uvěřili. Ti, kteří to odmítli kvůli denominačním bariérám, pochybuji, jestli oni kdy vůbec budou čemukoliv věřit. Rozumíte? Buď budete chodit ve Světle nebo budete slepí. Světlo buď oslepuje nebo ukazuje cestu.

92 U sochy Svobody jsem našel malé ptáčky. (Určitě to uvidíš, bratře Tomsí, když tam přijedeš, vid'), ony si o tu sochu porozbíjely hlavy. Řekl jsem: „O co tady jde?“

93 Řekl: „Místo toho aby v bouři letěly za tím světlem do bezpečí, chtěly to světlo zhasit a tím se zabily.“

1. Jan 1:7

94 To je to jediné, co se může přihodit, když se oháníte proti Světlu — duchovně se zabijete. Chodte jenom ve světle, jak On je ve světle, pak budeme mít společnost mezi sebou, všechny církve budou věřit a půjdou vpřed, a budou se radovat z Božích požehnání. Nebylo by to nádherné?

Jan 4:7

95 Pohledte na tu samaritánskou ženu, když ona přišla. Ona byla samaritánka, a tak ne Židovka, ale samaritánka. A On jí řekl: „Dej mi napít.“ A začal rozhovor. Toto je právě teď pro nově příchozí. A rozhovor pokračoval.

Jan 4:9

96 No, ona nevěděla, že On je Mesiáš. Byl to prostě muž, Žid. Sledujte, co řekla nejdřív — řekla: „Pohleď, u Židů není zvykem, abyste takhle mluvili se samaritánskou ženou.“ Řekla: „My se spolu nestýkáme.“

Jan 4:10

97 On jí odpověděl: „Kdybys věděla, kdo s tebou mluví, poprosila bys mě, abych ti dal napít; a dal bych ti vodu, že bys už sem nikdy

nepřicházela čerpat.“

Jan 4:20

98 Pohledte, ona řekla: „Okamžik.“ Řekla: „My uctíváme Boha na této hoře a vy Židé v Jeruzalémě.“

Jan 4:16, 21, 23

99 Ježíš řekl: „Ale přichází hodina, kdy nebudete uctívat ani v Jeruzalémě ani na této hoře, ale v Duchu; protože Bůh je Duch, a ti, kteří Ho uctívají, Ho musí uctívat v Duchu a v pravdě,“ rozumíte. Dobře, On pokračoval v rozhovoru tak dlouho, dokud nezjistil, v čem spočívá její problém. Víte, v čem spočíval její problém? Ví někdo, co bylo s tou ženou u studny? Ona měla příliš mnoho mužů, že? On jí tedy řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem.“

Jan 4:17

100 Odpověděla: „Nemám muže.“

Jan 4:18

101 Řekl: „To je pravda, protože jsi měla pět a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj.“

Jan 4:19, 25

102 Ona řekla: „Pane!“ Sledujte ji. „Pane, vidím, že jsi prorok.“ Pokud sledujete poznámky na okrajích, zjistíte, že „Pane“, v originále, „Ty jsi... vidím, že Ty jsi ten prorok.“ (Vzpomínáte si, že v Bibli se stále mluví „ten Prorok“?) „Ty jsi ten Prorok?“ O jakého Proroka se jednalo? Toho, o němž Mojžíš řekl, že povstane. „Vidím, že Ty jsi ten Prorok. Tedy, byli jsme vyučováni a víme, že když přijde Mesiáš, On bude dělat tyto věci.“ To bylo znamení Mesiáše. Souhlasí to? Aby rozpoznal její problém. Řekla: „My víme, že když přijde Mesiáš, On nám všechny tyto věci oznámí. Ale kdo jsi Ty?“

Jan 4:26

103 Odpověděl: „To jsem já, který s tebou mluvím.“

Jan 4:28, 29

104 Nechala džbán s vodou a běžela do města. Dokážu si představit, jak drží ruku na srdci a říká... drží ruce na hrudi, poskakuje a říká: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to sám Mesiáš? Není to právě Ten, o němž Bible říká, že má přijít? Je to Žid, sedí tam, prostě obyčejný člověk, vypadá na tesaře. Jenže On mi řekl, že jsem měla pět mužů; a všichni víte, že je to pravda. To musí být Mesiáš.“ Je to pravda?

Matouš 28:20; Jan 14:12, 19

105 Nuže, Ježíš řekl: „Ještě krátký čas (krátký časový úsek) a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi, dokonce ve

vás. A skutky, které dělám já, budete dělat i vy. A budete dělat dokonce větší, než jsem já dělal tady, protože já odcházím k Otci, a vrátím se zpět ve formě Ducha.“ Za oběť bylo zapláceno, královské semeno zemřelo, královské semeno znovu povstalo. Církev teď stojí ospravedlněná, věří tomu, a královské semeno může vejít do těch lidí, a dokonce je udělat spoludědici, syny a dcerami Božími.

106 Tedy, k vám ostatním, kteří nejste v modlitební řadě. Řekl jsem mu, aby rozdál modlitební lístky jenom těm lidem, kteří... Když jsem mu dnes ráno telefonoval... on mi volal a řekl: „Tati, chceš, abych tam dnes ráno zašel a rozdál nějaké modlitební lístky?“

107 Řekl jsem: „Pokud tam bude aspoň deset lidí, kteří nechodí do této modlitebny.“

108 No, někdy v modlitebně vyvolávám a rozdávám modlitební lístky. Vy se vracíte a říkáte: „Dobře, on je znal, oni byli z té modlitebny. Znal jejich stav. Jistě.“

109 Pak se otočím a říkám: „Jen ti, kteří nechodí do této modlitebny, pojdte. V pořádku. Vy, kteří nemáte modlitebnu, vy budete těmi, kteří se dostanou do modlitební řady.“

110 „Ó, my je neznáme,“ říká modlitebna. „Nevíme, jaké mají problémy. Možná, že v této věci lže,“ rozumíte.

111 Pak říkáte: „Ať nikdo nepřichází. Nechte ať prostě Duch svatý vybírá ty, kteří jsou tady, kteří nejsou z této modlitebny — prostě tam sedí.“ A vy přesto...

Jan 6:44

112 Neexistuje vůbec žádný způsob, jak přivést člověka k Bohu, pokud ho On nepředurčil, aby byl synem Božím. Prostě to žádným způsobem nejde udělat. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jediné když ho přitáhne můj Otec.“ A to je pravda. Pokaždé, když On něco dělal, bylo tam nějaké protivenství. Jestli to udělal tímto způsobem, musí to být tímto způsobem. A jestli tímto způsobem, mělo by to být znovu tamtím způsobem. Vidíte, je to prostě nevíra. Ale moudrost je ospravedlněná jejími dětmi. A tak, rozumíte.

113 A proto se snažím říci tomuto shromáždění to, že Ježíš Kristus byl tím královským semenem. To nejsme my; to je On. My jsme jen dědicové toho. Samozřejmě jsou všechny věci naše. Co kdybyste tam onoho dne stáli, když přišel Šimon? To je první věc, kterou kdy udělal.

No, to bude první věc pro tyto lidi, pokud to udělá. Oni to nikdy

předtím neviděli.

Jan 1:42

114 Ale když přišel Šimon, starý rybář, neměl ani tolik vzdělání, aby se uměl podepsat na kousek papíru. Bible říká, že byl negramotný a nevzdělaný. „A“ to je spojka. Zároveň negramotný a nevzdělaný. A potom když se postavil před Ježíšem, Ježíš řekl: „Jmenuješ se Šimon.“ Co myslíte, že si pomyslel? Co byste si pomysleli, kdybyste tam stáli? „A tvůj otec se jmenuje Jonáš. A od této chvíle se budeš jmenovat Petr.“ Co?

Co byste si pomysleli? Četl ten člověk jeho myšlenky? Dobře, co byste si pomysleli? Napadlo by vás, že to bylo znamení Mesiáše?

115 Pokud to je znamení Mesiáše v jednom věku, musí to být také znaméním Mesiáše ve druhém věku, třetím věku, čtvrtém věku; v každém věku to musí být stejné, protože Bůh se nemůže změnit. A kolik z vás ví, že Mesiáš byl Bohem? Jistě, byl to pomazaný. Určitě. A tak On se nemůže změnit. On je tentýž.

116 Proto musel Samaritánům vydávat totéž svědectví, co Židům, protože tři národnosti lidí, to jsou lidé Cháma, Séma a Jáfeta; Židé, pohané a Samaritáni.

Matouš 16:19; Skutky 8:12, 17; Skutky 10:44

117 No, pozorujete Ducha svatého? Kolik z vás si všimlo, že Petr měl klíče ke království? Všimli jste si, že on ho otevřel ve dni Letnic Židům? Filip se tam vydal a kázal Samaritánům a křtil je ve jménu Ježíše Krista; jenže Duch svatý na ně ještě nesestoupil; oni museli poslat a přivést Petra, který na ně vkládal ruce a oni přijímali Ducha svatého. Je to pravda? A Kornéliův dům, pohané Ho přijali. A tím to bylo vyřízeno. Ježíš ho od té doby otevřel pro všechny. A tak zde to máte. Rozumíte, On ho musel otevřít. Bůh má různé způsoby svého působení.

118 Tedy, dnes dopoledne, pokud Ten, který dal zaslíbení semenu, a pokud semeno sedí tady (chtěl bych věřit, že každý z vás jím je), pokud semeno sedí tady, to semeno určitě uvidí zaslíbení. Tedy, každý z těch lidí, kteří tady stojí, zvedl ruku; oni nikdy předtím na takových shromážděních nebyli. Oni jsou vůči mně cizí. Nikoho z nich neznám. Přišli sem právě před několika minutami; Billy jim rozdal modlitební lístky, a oni tu stojí. Tam mezi posluchači, je vás hodně, kteří jste zvedli ruce, kteří jste neměli modlitební lístky, i když jste přespoklní. To s tím nemá nic společného. Pouze věřte, že jste dědicové toho zaslíbení. Jen věřte, že Jeho ranami jste byli uzdraveni. Věřte tomu celým vaším

srdcem, a sledujte Ho.

119 Tento dar se zakládá pouze na tom, aby se poddat Jemu. Já neříkám nic; to mluví On. A pokud to je Jeho Duch proroctví, prorok měl vždy „Tak praví Pán“. To bylo vždy správné. A nezpochybňujte tuto nauku, protože pokud to je Bůh, bude to muset souhlasit s Biblií. Bůh nemůže něco říct a potom se k tomu vrátit a překroutit to. Musí to být stále totéž po celou dobu.

120 A proto, vy tam, věřte vším, co je ve vás; věřte. Už se teď nepohybujte; sedte teď každý opravdu tiše, jak jen můžete. Shodou okolností, je dnes dopoledne první osobou, která se tu postavila, muž. Vezměme teď toto Písmo.

1. Mojžíšova 22:10; Židům 11:19

121 Rozumíte teď, na čem stojím? Kolik z vás to dokáže pochopit? Tady stojí muži a ženy, které jsem nikdy v mém životě neviděl. Oni dokonce nikdy nebyli ve shromáždění; a vidíte, kde stojí. Oni neví, co se bude dít; já nevím, co se stane. Ale Bůh to zaslíbil! Abraham nevěděl, co se bude dít, když vzal nůž, aby zabil Izáka, jenže Bůh mu dal zaslíbení. Tím to bylo vyřešeno. On ho přijal jako z mrtvých; věděl, že On byl schopen ho vzkřísit z mrtvých. Je to pravda? A tak tím to hasne.

122 Ted' tady přede mnou stojí muž; nikdy jsem ho neviděl; nic o něm nevím. Jsme si cizí. Vůbec se neznáme. Bůh nás zná oba. A proto pomocí Božího daru, pokud jenom mohu skrze obdarování... Tedy, člověk se s těmi dary narodí, Bůh to předurčil před založením světa. Kolik z vás to ví? Jenže to nezáleželo na mně, abych ten dar dostal. Bůh to prostě vybral. Já jsem si to nikdy nevybral; On to vybral. Rozumíte? Tak jako proroci Starého zákona a jiní lidé, oni k tomu byli předurčení, aby to dělali.

123 Tedy, kdyby byl ten muž nemocný, já bych ho nemohl uzdravit. Pokud je ten muž v nouzi, záleželo by to na jeho potřebě, jestli bych mu mohl pomoci nebo ne. Možná kdyby to bylo něco jiného, nějaká maličkost, v čem bych mu mohl pomoci, víte, rád bych to udělal. Možná má špatnou náladu. Možná, že není ani křesťan. Možná je křesťan. Možná, že je podvodník. Nevím. Co když je to nějaký zákeřný násilník. Co když sem vklouznul a přišel sem a jen se něčím takovým dělá. Sledujte, co se bude dít, rozumíte, koukejte, co se stane. Nevím...

124 Avšak vidíte, vy tady stojíte, a proto můžete stát dokonale, uvědomovat si, že Bůh dal zaslíbení a Bůh dodržuje své zaslíbení,

vidíte. A proto, jestli Bůh dodržuje své zaslíbení tady právě teď pro tyto lidi, kolik z vás tam mezi posluchači bude sedět, věřit tomu celým svým srdcem? Budete tomu věřit celým svým srdcem? Proto tomu jednoduše věřte.

¹²⁵ Ted' podívejme. Vezměme Písmo. Tedy, Šimon Petr přišel k Pánu Ježíši. A když přišel k Pánu Ježíši, Pán Ježíš mu řekl, kým je, a řekl mu věci o jeho životě. Dobře, tentýž Ježíš je dnes naživu. Věříte, že On vstal z mrtvých? Věříte, že Duch Mesiáše žije dnes rovnou v Církvi přesně tak, jak vždy žil? V pořádku.

¹²⁶ Ted' vy v publiku, kteří nemáte modlitební lístky, podívejte se tímto směrem a řekněte: „Pane!“ Jistě, v publiku nejsou modlitební lístky; řekl jsem jim, aby se postavili sem. Vy v publiku řekněte: „Pane, dotkni se mě.“ Uvidíte, co se stane.

Jan 5:19

¹²⁷ A proto, pane, kdyby existoval na světě nějaký způsob, jak bych vám mohl pomoci, udělal bych to. Rozumíte, já jsem prostě, my jsme si tady cizí a já se s vámi setkávám poprvé. Ale jsem jako kazatel zodpovědný za to, abych mluvil pravdu a byl svědkem Ježíše Krista. A proto nechci, abyste se mi o čemkoli zmínil. Jenom chci, abyste mi odpověděl, jestli je to pravda nebo ne, a potom ať to vykoná On. A jestliže udělá tím stejným způsobem tady na pódiu pomocí tohoto těla to, co On vykonal skrze Ježíšovo tělo, totiž, že Bůh je v Kristu... Ježíš řekl: „Já nedělám nic, dokud Otec, který je ve mně, mi to neukáže. On mi říká, co mám dělat.“ A tak to nebyl Ježíš, který mluvil k té ženě, to byl Otec v něm, který to řekl. Nebyl to Ježíš, který věděl, kdo byl Šimon Petr, byl to Otec, který v něm přebýval. On věděl, kým byl Šimon Petr. O to jde, rozumíte. To je pravda.

¹²⁸ Mohu vám teď právě říci, že jste křesťan, ano, pane, protože máte vstřícného ducha sálajícího teplem. A on je věřící; je křesťan. A vy trpíte nervozitou, která vám způsobuje podráždění žaludku. (Nemocný říká: „To je pravda.“) Je to pravda? („To je pravda.“) Jak to mohu vědět? Jak, pro všechno na světě, mohu něco takového vědět? Nikdy předtím jsme se neviděli. Je to pravda, že ano? Možná že On mi o vás řekne ještě něco víc. Řeknu vám, něco tady je. Vidím vedle vás ženu. Ona je s vámi, je to vaše manželka. Ona také potřebuje určitou pomoc. („To je pravda.“) Ano, pane. Věříte, že mi může Bůh povědět, co je vaší manželce? („Vím, že může.“) Dobře, pane. Ona má srdeční potíže, komplikace. („Ano, pane.“) Je to pravda, že? („To souhlasí.“) Je také nervózní. Ano. No, a vy nejste z tohoto města. Na zpáteční cestě

do Cincinnati pojedete tímto směrem. To je pravda. Vy jste ze Cincinnati, Ohio. („Ano, pane.“) Jmenujete se Milligan. Vraťte se, vraťte se domů a buďte zdrav. Pán Ježíš vám požehná a vy budete zdrav, vy i vaše manželka. Bůh vám požehnej. Pojdte, pane. Věříte? Mějte prostě víru a nepochybujte.

129 Budte teď opravdu uctiví. Budte teď všichni opravdu uctiví, budte tiše. Rozumíte, Duch svatý je velice plachý. Kolik z vás to ví? Je prostě skutečně plachý, Duch svatý, rozumíte, každý malý pohyb Ho vyrušuje.

130 Podle vyjádření lékařů musíte kvůli srdečním potížím brzy zemřít. („Ano.“) To je pravda. Přišel jste sem z Chicaga, pane Moseley. („Ano.“) Vaše křestní jméno je Theodor. („Ano.“) Věříte v Boha? („Ano.“) Pak jděte domů a žijte ve jménu Ježíše Krista, a buďte zdrav. Bůh vám požehnej.

131 Věříte Bohu? („Určitě. Ano, pane!“) Vy trpíte bolestmi v noze. Vy také nejste z tohoto města. („Ano, pane.“) Vy jste z Owensbora, Kentucky. Vaše jméno je paní Lambová. („Ano.“) Vraťte se domů a buďte zdravá.

132 Paní sedící přímo tam je také z Owensbora; máte vřed pod prsem, tady; měl být zítra chirurgicky odstraněn. Jděte, věřte, a žijte.

133 Vy věříte, pane? My se neznáme. Jmenujete se Gilmore. To je pravda. Pocházíte z Andersonu v Indianě, kde mocně působí Církev Boží. To je pravda. Vy tady stojíte kvůli vaší částečně postižené dceři. Ona je částečně ochrnutá. Věříte? Pak jděte domů a najdete ji takovou, jak věříte. V pořádku, Bůh vám požehnej. Mějte víru, věřte.

134 Věříte celým vašim srdcem, pane? („Ano, pane.“) Vy jste z Indianapolis. („To je pravda.“) Jste kazatelem evangelia. To je vaše manželka. Ona také trpí. Má potíže s polykáním, s jícnem. Lékař... má srdeční nedostatečnost, je trochu nervózní. Vidím, že je hluchá... Pojdte sem. Děkuji. Ty hluchý duchu, vyzývám tě ve jménu Ježíše Krista, živého Boha, vyjdi z té ženy. Slyšíte mě teď dobře? Můžete oba jít domů a být zdraví. Vraťte se domů. Ozvěte se, když budete zdravá a budete v pořádku.

Věříte z celých vašich srdcí? Jen mějte víru v Boha, věřte.

135 Ta stará dna — ten neřád je strašně zlá věc. Věříte, že vás Bůh uzdraví? Tak se tady projděte; jděte domů, chvalte Jeho jméno; říkejte: „Děkuji Ti, drahý Pane Ježíši.“ Důvod, proč jsem to zachytil tak rychle,

je ten, že tato žena měla totéž, dnu. Věříte, že Bůh vás uzdraví? Dobře, pane. Pak sejděte rovnou dolů a říkejte: „Děkuji Ti, Pane Ježíši,“ a jděte domů.

¹³⁶ V pořádku, sestro, jednoduše se otoč, vrať se a věř ohledně té strnulosti v kolenu, srdečních potíží, a tak dále. Jednoduše se otoč, vrať se domů a říkej: „Děkuji Ti, Pane Ježíši,“ a uzdrav se. Věř vším, co je v tobě.

Věříte? A co vy tam, někteří z vás, věříte?

¹³⁷ Malá tmavovlasá dáma, která tu sedíte, vy máte epilepsii, věříte, že vás Bůh uzdraví? Přijmete to? V pořádku, pokud budete věřit, On to udělá.

¹³⁸ Tady sedí kazatel, sedí tady a touží po bližším obecenstvím s Bohem. Je to pravda, pane? Věříte, že to pro vás Bůh udělá? Zvedněte ruku a řekněte: „Já to přijímám.“

Ta dáma, která tady sedí, spustila ruku dolů, ona má duchovní problém, o kterém přemýšlí. To je pravda.

¹³⁹ Tady je malá dáma a uvažuje, jestli bude mít dítě. To je pravda. Vy jste byla na jednom z mých shromáždění. A já jsem vám před Bohem slíbil dítě. Že ano? V pořádku, a tak jděte domů a *budete ho mít*. Víc už se o to nestarejte.

¹⁴⁰ Věříte celým vašim srdcem, vy všichni? Každý z vás věří? Abrahamovo semeno ovládne bránu, bránu nepřítele. Jste Abrahamovým semenem skrze Ježíše Krista? Pokud ano, zvedněte ruce. Pak položte ruce na vašeho souseda, na vaši sousedku, jeden na druhého. Položte na sebe vzájemně ruce. Ovládněte tu bránu právě teď; je to vaše! Ona patří vám. „Modlitba víry uzdraví nemocného; Bůh jej pozvedne.“ V pořádku, modlete se každý svým vlastním způsobem, modlete se, jak to děláte ve vašem sboru. Modlete se za ty lidi, kteří jsou teď s vámi. Položte ruce jeden na druhého a modlete se.

Marek 16:17, 18

¹⁴¹ Pane Ježíši, přicházíme v tom velkém všemohoucím jménu královského semena, Abrahamova semena, jemuž bylo na hoře zaslíbeno, kde ses postaral o beránka; a umístil jsi ho tam v divočině — záhadná věc, stejně tak jak jsi to udělal s těmi veverkami včera. Prosím, ó, Pane Bože, abys seslal moc a víru. A ať každé semeno... Já vím, že jim to dáš, Pane, protože Ty jsi řekl: „Semenom Abrahamovo!“ A pokud tady byli takoví, kteří si nárokovali, že jsou semenem, a semenem nejsou, odpusť jim jejich mínění... nebo přetvářku. A ať

Duch svatý právě teď roznítí plamen živé víry v jejich duších. Ať Duch svatý zasáhne každé srdce a každého zde uzdraví. Oni položili ruce jeden na druhého. Královské semeno řeklo: „Tato znamení budou provázet ty, kdo věří. Pokud vloží ruce na nemocné, oni se uzdraví.“ A Ten, kdo dal toto zaslíbení, je přítomen právě teď a dosvědčuje, že je zde. Tady je semeno s rukama položenýma jeden na druhém: „Tato znamení budou provázet ty, kdo věří.“ Ať Duch svatý přitéká skrze každou jejich ruku do srdcí těch lidí, do jejich těl a uzdraví každého člověka, jenž je v Božské přítomnosti. Dej to, Pane. Já kárám ďábla. Kárám každou nevíru. Kárám každého nečistého ducha. Kárám každého, kdo se přetváří. Kárám všechno to, co je v rozporu s Božím slovem. A ať Duch svatý právě teď zaujme místo skrze víru v každém srdci těchto lidí. Ať každá choroba a každá nemoc, každé utrpení tyto lidi opustí, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

¹⁴² Tedy, vy Abrahamovo semeno, vy z toho královského rodokmenu, vy děti zaslíbení, s milostí a pomocí Boží, kolik z vás může zvednout ruku a povědět: „Dostal jsem to, oč jsem žádal.“ Děkuji vám. To je správné. Proto právě je to zaslíbení. Proto vlastně bylo dáno to zaslíbení, abys mohl být dědicem všech věcí skrze Ježíše Krista, který vás spasil. On vás zachránil z hříchu, On vás zachránil z nemoci, On vás zachránil před smrtí, On vás zachránil z pekla, On vás zachránil z hrobu.

¹⁴³ Řeknete: „Bratře Branhame, ale my všichni půjdeme do hrobu.“ Jenže hrob nás nemůže zadržet. On šel také do hrobu, ale hrob Ho nemohl zadržet. Jistě, on Ho nemůže zadržet.

„Dobře, bratře Branhame, já jsem tolik pokoušen.“ On byl také. Ale On vás zachránil od pokušení.

Matouš 6:13; Lukáš 11:4

¹⁴⁴ „Neuved' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.“ Rozumíte, On to už udělal! To je všechno vaše. Všechno je vaše skrze Ježíše Krista. On vám dává všechno zadarmo. Není za to třeba nic platit. Je to prostě vaše právě teď. Nemáte z toho radost? Nemáte z Něj radost? Díky Bohu.

¹⁴⁵ Tedy, budou se konat bohoslužby... dnes večer, to je dnes večer, v půl osmé. Ať vám to řekne pastor. Jen pojď, pojď. Tedy, příští nedělní ráno, jestli dobrý Pán dovolí, budu tady znovu, abych se modlil v modlitebně za nemocné, nebo kdekoli.

